

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010185
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4321010185.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného X. L., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného X. L., proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 7. 6. 2021 sp. zn. 4T/23/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. 8. 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného X. L. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný X. L. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným z prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., na skutkovom základe, že:

dňa 22.10.2020 v čase okolo 18.00 h v Y. - časť Y. X. po predchádzajúcich vyhrážkach zabitím L. O., vykopol riadne uzamknuté dvere bytovej jednotky č. XX, ktorú má v prenájme na základe nájmovej zmluvy W. E. a ktorú s jej súhlasom užívajú L. O. s družkou F. E., následne s nožmi c rukách vnikol do vnútorných priestorov bytu a prešiel do obývacej izby, kde loveckým nožom s dĺžkou čepele 11 cm fyzicky napadol tam prítomného L. O. ležiaceho na posteli, ktorému spôsobil ľahké zranenie - otvorenú ranu prsta s dobou liečenia do 7 dní, pričom na neho niekoľkokrát zakričal „Ty buzerant, kokot, spávaš mi so ženou, zabijem ťa!“ čím u L. O. a tam prítomnej F. E. vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie tým, že tieto vyhrážky aj uskutoční.

Za to mu bol podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., za použitia ustanovení uvedených v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 /dvadsaťosem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci - 1 ks lovecký nôž s kostenou rúčkou a čepeľou o dĺžke 11 cm, 1 ks kožené puzdro.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste a to jeho výmery.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajkyne uviedol, že spáchanie skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu nepopieral, avšak tvrdil, že sa nestali tak, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora. Bol v uvedený čas na Ladislavovom dvore, pod vplyvom alkoholu vykrikoval na poškodeného L. O., dôvodom čoho bola žiarlivosť, aj keď v dôsledku opitosti si nepamätal, čo

vykrikoval. Dôrazne poprel, že vošiel do bytu poškodených násilím, určite dvere nevykopol, pretože tieto neboli zamknuté. Uviedol, že úhrnný trest uložený mu súdom I. stupňa vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne je neprimerane prísny. Poukázal na to, že súd I. stupňa v napadnutom rozsudku nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti, avšak podľa jeho názoru nebral do úvahy okolnosti, ktoré možno v jeho prospech považovať za poľahčujúce, t.j. že sa ku skutku priznal. Ku skutočnosti, že bol v minulosti dvadsaťdva-krát súdne trestaný uviedol, že vo väčšine prípadov išlo o prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. K priestupkom, ktoré má zapísané v registri priestupkov uviedol, že ide o priestupky najmä majetkového charakteru.

Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o uloženom treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. po zrušení tohto rozsudku sám rozhodol tak, že mu uložený trest zmierni.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že v plnom rozsahu trvá na podanom odvolaní a navrhla rozhodnúť v zmysle petitu uvedeného v písomnom vyhotovení odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že zotrváva na písomných dôvodoch odvolania a žiada, aby mu krajský súd dal miernejší trest. Svoj skutok oľutoval a vyslovil, že v budúcnosti sa to už nestane.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, pokiaľ ide o uložený trest súdom I. stupňa, tento správne vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zák. a správne prihliadol na existenciu dvoch priťažujúcich okolností a neexistenciu poľahčujúcich okolností. Výšku trestu považuje za skôr miernu, keďže mu bol trest uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Navrhla podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný X. L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. 6. 2021 vyhlásil po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo spáchaného skutku. Súd I. stupňa preto vykonal dokazovanie výsluchmi obžalovaného, svedkov F. E., L. O., W. E., prečítaním znaleckého posudku znalca W. G. M. a prečítaním listinných dôkazov zadokumentovaných v spise. I. rozhodol o vine obžalovaného zo skutku uvedeného v podanej obžalobe právne kvalifikovaného ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie iba obžalovaný čo do výroku o treste z dôvodu, že sa mu javil neprimerane prísny. Prokurátor odvolanie voči rozsudku súdu I. stupňa nepodal. Z dôvodu, že obžalovaný ani prokurátor nepodali odvolanie voči výroku o vine citovaného rozsudku, výrok o vine nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom prieskumnej činnosti krajského súdu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukladanie trestu a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí a dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. Odvolací súd preto na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

K osobným pomerom obžalovaného je nutné uviesť, že má evidovaný trvalý pobyt v obci B. O., kde sa však nezdržiava, nevlastní žiadne nehnuteľnosti a pochádza z problematickej rodiny. Aktuálne informácie o ňom obec nemá žiadne. Od 22. 10. 2020 sa nachádza vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra, pričom z ústavu je hodnotený tak, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiava, pracovne zaradený nebol a súčasne nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že bol doposiaľ pätnásťkrát súdne trestaný (z odsúdení, na ktoré je možné prihliadať), z toho v deviatich prípadoch bol odsúdený cudzozemskými súdmi, pričom vo

väčšine prípadov bol stíhaný pre spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia a opakovane mu boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený na území Slovenskej republiky trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V. pod sp. zn. 2T/6/2020 zo dňa 21. 8. 2020 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Z výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že sa dopustil pätnástich priestupkov, z toho šesťkrát priestupku proti majetku, šesťkrát priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, jedenkrát priestupku vzbudenia verejného pohoršenia a v dvoch prípadoch išlo o priestupky na úseku cestnej dopravy.

Pri preskúvaní veci odvolací súd zistil, že správne súd I. stupňa vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému z trestnej sadzby najprísnejšie trestnej v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. uvedenej pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí jeden až päť rokov.

Pri preskúvaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu aj na ustanovenie § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatelä spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatelä, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného nepostačí na jeho nápravu, zohľadniac všeobecnú a individuálnu prevenciu, uloženie výchovného trestu, t.j. trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, poukazujúc na jeho trestnú minulosť, ako i páchanie priestupkov rôzneho charakteru. Krajský súd konštatuje, že nebol dôvod uložiť mu ani iný alternatívny druh trestu nespojený s trestom odňatia slobody, poukazujúc na krátky odstup času medzi páchaním jednotlivých skutkov a to najmä prečinu výkonu úradného rozhodnutia, z čoho možno vyvodit' záver, že ide o špeciálneho recidivistu, ktorý je nezamestnaný, pričom ani doposiaľ vykonané tresty pre obdobnú trestnú činnosť nemali na neho prevýchovný účinok.

Pri ukladaní trestu správne súd I. stupňa nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák. a rovnako správne nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže obžalovaný sa k spáchanému skutku pred súdom I. stupňa nepriznal a jeho spáchanie tak ako je uvedené v napadnutom rozsudku popieral aj v písomnom odôvodnení odvolania a iba v konečnom návrhu pred odvolacím senátom uviedol, že ľutuje, čo sa stalo. Toto však nemožno považovať za splnenie podmienok pre priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zák. Súd I. stupňa tiež správne vzhliadol dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. (keďže spáchaním skutku sa dopustil dvoch trestných činov) a podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (vzhľadom na to, že v minulosti už bol niekoľkokrát súdne trestaný). V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na jeho posledné odsúdenie Okresným súdom Bratislava V., sp. zn. 2T/6/2020 zo dňa 28. 1. 2020, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., kde mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a už niekoľko mesiacov po tomto odsúdení opätovne spáchal trestný čin, pre ktorý je aktuálne stíhaný v prejednávanej veci.

Týmto bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 0:2 a preto s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., súd I. stupňa správne zvýšil obžalovanému dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v § 194 ods. 2 Tr. zák. o 1/3-tinu. Keďže obžalovaný sa svojom konaním dopustil dvoch trestných činov, správne súd I. stupňa ukladal úhrnný trest v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. a vychádzal z trestnej sadzby za najprísnejší trestný čin, ktorým v danom prípade je prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., pri ktorom je trestná sadzba 1 až 5 rokov a s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., ukladal trest podľa upravenej trestnej sadzby v rozpätí 28 mesiacov až 5 rokov.

Na základe vyššie uvedených skutočností, aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému je nutné uložiť trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, poukazujúc najmä na jeho predchádzajúci spôsob života, množstvo odsúdení, ako i spáchaných priestupkov, s poukazom aj na charakter prejednávanej trestnej činnosti, ktorá spočívala v použití násillia, resp. vyhrážkami násillím so zbraňou v ruke. Pokiaľ ide o výmeru trestu, tento mu bol uložený na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v

trvaní 28 mesiacov, čo v žiadnom prípade nemožno považovať, vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť a okolnosti spáchania skutku, za trest neprimerane prísny. Práve naopak, v dôsledku skutočnosti, že sa opätovne dopustil trestnej činnosti potom, ako bol naposledy len 8 mesiacov pred spáchaním tohto skutku odsúdený, mu bol správne uložený nepodmienečný trest. Okrem uvedeného, krajský súd podotýka, že trest vymeraný mu súdom I. stupňa je možné považovať skôr za mierny, čo však nemohol odvolací súd napraviť pre absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje krajský súd takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, napriek námietkam obžalovaného, za zákonný, spravodlivý a primeraný (resp. skôr mierny). Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, že trest je neprimerane prísny, ako bolo vyššie uvedené, s týmto názorom sa krajský súd nestotožňuje. V tomto smere teda poukazuje najmä na krátky odstup medzi jednotlivými odsúdeniami, ako i na počet ním spáchaných trestných činov a priestupkov, z čoho možno vyvodiť ignorovanie obžalovaného právnych noriem Slovenskej republiky a zásad slušného správania. Z týchto dôvodov odvolací súd nevyhovel obžalovanému a trest uložený súdom I. stupňa mu neznížil.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia súdom I. stupňa v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. považuje krajský súd taktiež za správne, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre spáchanie úmyselného trestného činu. Z tohto dôvodu nemohol byť obžalovaný zaradený do miernejšieho stupňa stráženia ako požadoval.

Správne tiež postupoval súd I. stupňa, keď podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - 1 ks loveckého noža s kostenou rúčkou a čepeľou o dĺžke 11 cm a 1 ks koženého puzdra, keďže tieto boli použité na spáchanie trestnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného X. L. považoval za nedôvodné a preto ho v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.